

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikek

Osztályozás

331-836

Szerző

Hely

Cím

Vázsonyi a népszállóban.

Idő

"1913"

Forrás:

Pesti Titkár

Személy

Bp.

1913 VIII/19

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Vázsonyi a népszállóban

Nagy nyomorban a főváros szállóvendégei

(Saját tudósítónktól.) Az Arénaton van egy fényes palota, amelyet minden látogató idegennek megmutogat a főváros. Megbámultatják a palota büszke tornyát, modern berendezését, nagyszerű konyháját, a központi fűtését és sok minden egyébét. Az idegenek számára való legnagyobb látványosságunk, az ugyancsak aréna-uti állatkert után rangban következő eme pesti büszkeség: a népszálló. A magyarázó felvilágosítások azonban, melyekkel az idegeneknek szolgálnak, hiányosak. Elfelejtik megmondani, hogy a népszálló a legkitünőbb hely a budapesti nyomor gyors tanulmányozására. En gros lehet itt beszerezni a nyomor-tapasztalatokat. Egy óra alatt több száz emberrel lehet végezni a fényes palotában.

S ez a nyomoruság, a népszálló lakóinak kétségbeejtő helyzete egyre

fokozódik az újabb időben. A négyszázötven vendégnek legalább a fele teljesen munkanélküli. Koplálásból él s azzal a rettentő gonddal ébred föl reggel, hogy vajjon megtudja-e szerezni azt a hatvan fillért, melyért a fülkében aludni lehet. Ha nincs hatvan fillér: nincs ágy. Enni nem muszáj minden nap, de aludni polgári kötelesség. Mert aki éjjel az utcán kóborol, azt beviszi a rendőr.

A megnyitás első hónapjaiban a heti bérlők voltak tulsúlyban a népszállóban, de azóta még rosszabbak lettek a kereseti viszonyok, s ma a lakók tulnyomó része napról-napra váltja meg a jegyét, a jussát az ágyhoz. Azelőtt napközben kevesen tartózkodtak a szálló közös helyiségében. Most egész nap tömve van az olvasóterem és a dohányzó. A vendégek egész nap olvasnak, társalognak és elmélkednek.

Ennek a nagy ragaszkodásnak, melynél fogva nem tudják elhagyni a népszállót, oka az, hogy nincsen munkájuk. Nem tudják hol végigkinlódni a napot, hát bennmaradnak. Valóságos rejtély, hogy miképpen szerzik meg azután a megváltó hatvan filléreket s ha a fekvőhely megvan, miképpen alkudnak meg a gyomrukkal.

***

Az utóbbi napokban már nem voltak hajlandók a gyomrok tovább alkudozni. A népszálló lakóinak kétségbeejtő helyzete tetőpontra hágott. S ekkor eljött a biztató reménység a szegény emberek közé Vázsonyi Vilmos képében. Vázsonyi éresült valahogyan a népszállói nyomorról, az ő hatodik kerületének sínylőiről s tegnap este megjelent a népszállóban. Meggyőződött róla, hogy a tömeges munkanélküliekről szóló hír igaz, szemtől-szembe látta a nyomort s pillanat-

nyi segítségül kétszáz koronát tett le a népszálló pénztáránál.

Egyben kijelentette, hogy valami tömegmunkával fog segíteni a munkanélküliek helyzetén. Szavaiból azt lehetett sejteni, hogy ezt a munkát valamelyik villamos vasutnál kapják meg. Mikor Vázsonyi eltávozott, zajos éljenek hangzottak fel a népszállóban. A kétszáz koronából a legjobban rászorultaknak jutott hálófülkére, másnap ebédre, no

és a biztató szavakból is meg lehet élni néhány napig azoknak, akik a reménység kosztjához vannak szokva . . .

Erős a hit különben a népszállóban, hogy ebből a reménységből tényleg kenyér lesz, mert Vázsonyi mondta. Bár nagyon nehéz elképzelni, hogy micsoda tömegmunka lehet az, melyben a népszálló annyi mindenféle foglalkozásu, intelligenciájú és rendű lakója résztvehet.